

телно обяснение. Споредъ нея, земното масло има животински произходъ. То е получено отъ морскитѣ животни, главно риби, натрупани и измръзли следъ пресъхването на нѣкое море преди милиони години. Въ морето, както знаемъ, е имало и соль. Следъ като се изпарила водата, солта е останала, и днесъ ние я копаямъ като каменна соль. А отъ животнитѣ — подъ действието на налѣгането и земната топлина — се е образувало земното масло. Това обяснение е най-правдоподобно и има най-много привърженици. На много мѣста, гдето е намѣрена каменна соль, намѣрено е и земно масло (напр. въ Румѣния). Затуй, като се основаваме на това предположение (хипотеза), ние очакваме да намѣримъ земно масло и у насъ около Провадия, гдето е намѣрена каменна соль.

Земното масло е гжста, кафява до черна течность, съ неприятна миризма. Сурово, тѣй както е извадено отъ земята, то не се употребява отъ хората. Подлага се на преработка, като се загрѣва въ затворени голѣми казани. При това загрѣване, което се нарича *прекжната дестилация*, отъ него се получаватъ различни продукти, които ние добре познаваме: *бензинъ*, *петролъ* (*газъ*), *вазелинъ*, *парафинъ* и др. Следъ дестилацията въ казана остава черъ шупливъ вжгленъ. Всички продукти, получени отъ земното масло, намиратъ приложение въ живота, въ техниката, въ индустрията. Едни отъ тѣхъ, по-лекиѣ, се употребяватъ като разтворители на масла, за почистване на петна отъ дрехи, за разтваряне на парфюми, дори въ медицината. Най-голѣмо приложение иматъ *бензинътъ* и *петролътъ* като гориво за самолетитѣ, за автомобилитѣ, за моторитѣ на много машини. Много параходи, вмѣсто съ вжглища, се движатъ съ петролъ.

Извори на заемно масло има не навредъ по земята. Най-богати извори има въ Северна Америка (Пенсилвания). Съединенитѣ щати притежаватъ около поло-